

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1150/2014
25.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног С.В., због кривичног дела силовања из члана 178. став 3. у вези става 1. и члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.В., адвоката С.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.175/10 од 09.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.324/12 од 01.04.2014. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.В., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.175/10 од 09.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.324/12 од 01.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К бр.175/10 од 09.11.2011. године, окривљени С.В. оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела силовања из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. и осуђен на казну затвора у трајању од 10 година у коју казну му се урачунава на време проведено у притвору од 29.08.2006. године до 04.10.2007. године.

Истом пресудом на основу члана 193. и 196. ЗКП, обавезан је окривљени С.В. да плати суду паушал у износу од 20.000,00 динара, трошкове кривичног поступка у укупном износу од 145.394,00 динара, трошкове за заступање млдб оштећене по пуномоћнику по службеној дужности, адвокату Д.К. у укупном износу од 94.750,00 динара по правноснажном решењу овог суда од 24.02.2010. године, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и трошкове именованог пуномоћника по службеној дужности који ће бити одређени накнадно, посебним решењем.

Наведеном пресудом на основу члана 354. тачка 1. ЗКП према окривљеном С.В. одбијена је оптужба да је извршио кривично дело родоскрнављење из члана 197. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.324/12 од 01.04.2014. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног С.В. само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, преиначена је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.175/10 од 09.11.2011. године, тако што је на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени С.В. ослобођен обавезе накнаде трошкова кривичног поступка у износу од 20.000,00 динара на име паушалних трошкова, као и трошкова кривичног поступка стварних у укупном износу од 240.144,00 динара, а жалбе Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици, браниоца окривљеног С.В., адвоката Б.Д. и адвоката Љ.Б., као и жалба браниоца окривљеног С.В., адвоката Д.Ш.Е. у преосталом неуваженом делу, одбијене су као неосноване и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.175/10 од 09.11.2011. године у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.В., адвокат С.П., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на суђење првостепеном суду, пред измењеним већем, и обавести браниоца окривљеног о седници већа ради присуствовања, као и да одложи извршење правноснажне пресуде до доношења одлуке о поднетом захтеву за заштиту законитости.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.В. је неоснован.

Бранилац окривљеног С.В. у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на исказу малолетне оштећене Х.В., од 25.09.2006. године датом пред истражним судијом, као и на њеним исказима са главних претреса одржаних 17.01.2007. године и 03.04.2007. године, а да пре давања тих исказа малолетна оштећена није упозорена да, с обзиром на свој однос са окривљеним, не мора да сведочи, нити су овакво упозорење и одговор на исто унети у записник, па су првостепени и другостепени суд поступили супротно члановима 94. и 95. сада

важећег ЗКП, и на тај начин учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП. Надаље, бранилац у захтеву наводи да приликом давања исказа код истражног судије с обзиром на узраст млдб. оштећене Х.В., и на њену душевну развијеност, она није била способна да схвати значај права да не мора да сведочи, па није ни могла бити испитана као сведок. Бранилац окривљеног С.В. у захтеву наводи и да је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП учињена и на тај начин што је првостепени суд засновао своју пресуду на напред наведеним исказима малолетне оштећене Х.В., а да на главном претресу није ни прочитао те доказе, а наведену битну повреду одредаба кривичног поступка је учинио и другостепени суд одбијајући жалбу браниоца окривљеног.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног С.В. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ови жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да је током целог првостепеног поступка млдб. оштећена Х.В. саслушавана не само сходно одредбама ЗКП, већ и сходно Закону о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, и да првостепена пресуда није донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**